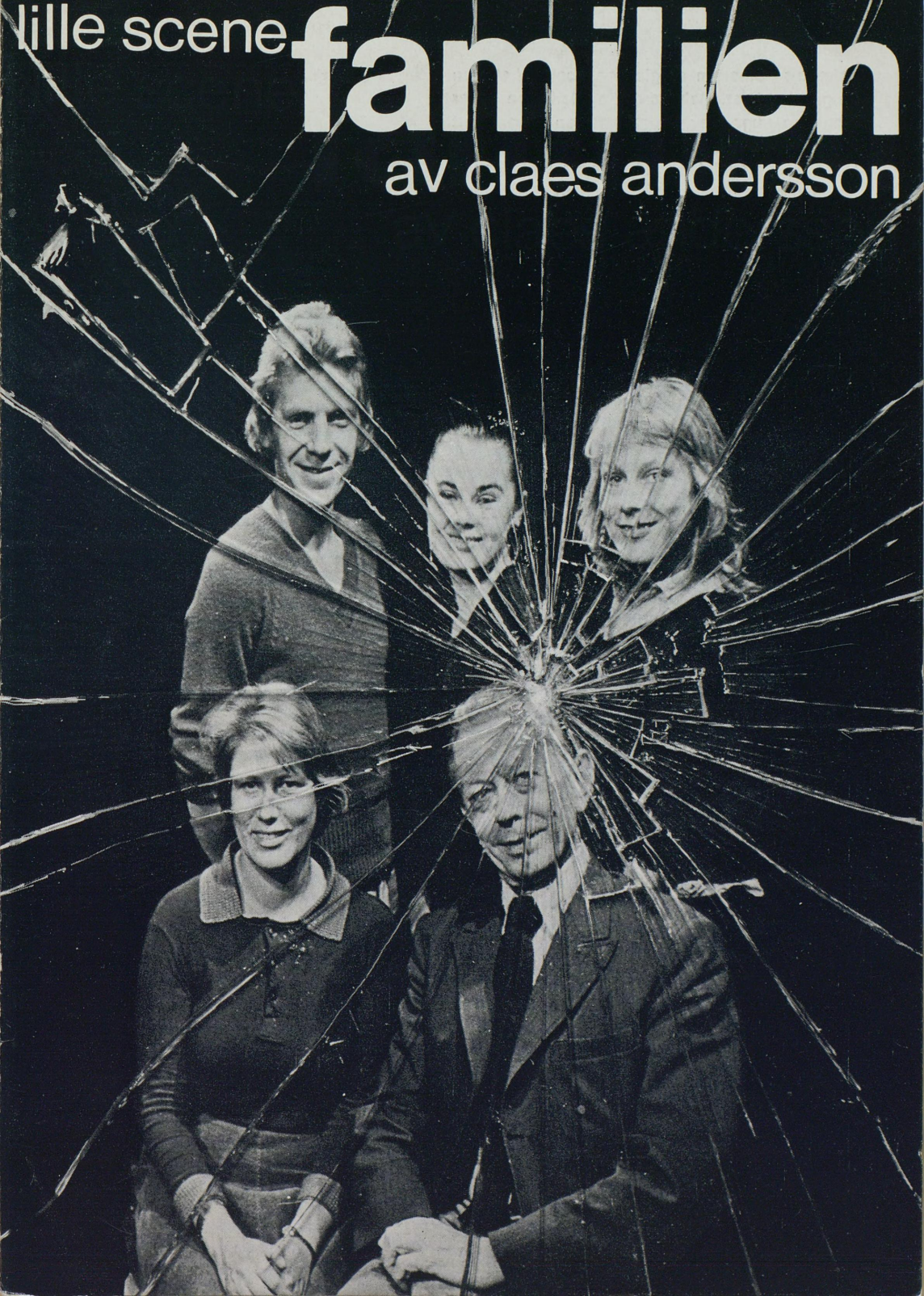


lille scene

# familien

av claes andersson



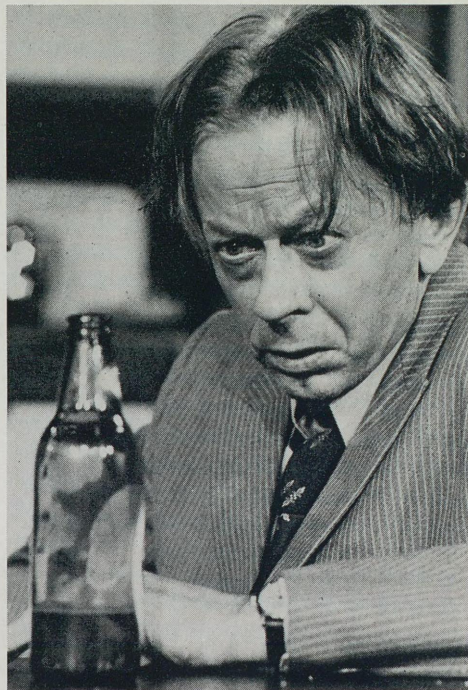
**Jokeren:** Smerten er gledens søster. Latteren er gråtens bror. Selvmordet og fødselen sover i samme vugge av tre. Orgasmen kryper tett inntil den som blir torturert og den som torturerer. I karnevalets prakt skimter vi kjedsomheten med sin lange, skarpe stilet. Både ungdommens og tæringens kinn har eplets klare røde farge.

Da tindebestigerne nådde den høyeste fjelltoppen, fant de en dypvannsdykker som var bukket under av lengsel mot havet. Er lykke noe annet enn mangel på ensomhet? Er døden den gjest som lister seg bort i natten mens vi sover? Når vi mister fotfestet og styrter hodestups ned i avgrunnen, opplever vi for første gang den trygghet vi alltid har savnet. En mann tenkte en gang, i desperasjon:

— Det beste ville nok være å drukne seg i nærmeste tre. Han fant bladenes fellesskap i treets krone og drakk seg utørst på dugg og regn.

En tredje mann tenkte en gang, i desperasjon:

— Det beste ville nok være å skyte seg en sove-tablett for pannen. Han ble forvandlet til alle søvnløses gode måne og nattlige kamerat.



# familien

av **claes andersson**

oversatt av **helge hagerup**

Regi: **Knut Thomassen**

Medarbeider: **Erik Blindheim**

Scenograf: **Gregory Smith**

Musikk: **Dag Arnesen og Per Jørgensen**

Ragnar Bäck, kontorist, alkoholisert **Eilif Armand**

Svea Bäck, hans kone, husmor **Inger Marie Andersen**

Barna:

Märta **Rhine Skaanes**

Tore **Sverre Røssummoen**

Susanna **Janny Hoff Brekke**

Frøken Berg, Ragnars kollega **Eva Bergh**

Legen på sykehuset **Anne Gullestad**

Jokeren **Per Gjersøe**

Inspisient: **Bjørn Isaksen**

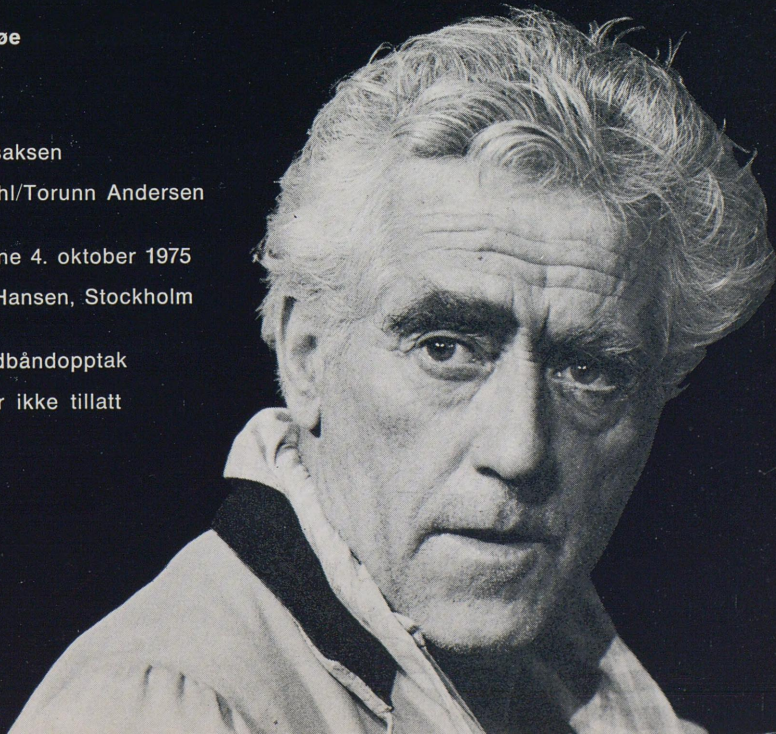
Sufflør: **Vibeke Dahl/Torunn Andersen**

Premiere på Lille Scene 4. oktober 1975

Teaterforlag: **Folmer Hansen, Stockholm**

Fotografering eller lydbåndopptak

under forestillingen er ikke tillatt





10g161683

**Jokeren:**

Symbiose. Rimer hverken på friskhet, frihet eller selvstendighet.

Symbiose. Mennesker som hverken kan leve sammen eller hver for seg. Når den ene prøver å flykte, drukner den andre. Når den ene drukner, prøver den andre å flykte.

Symbiose. De frie som trenger fengsler for å pleie sine innsatte med ømhet. De friske som trenger sine syke for å pleie dem med ømhet. De sterke som trenger sine svake for å pleie dem med ømhet.



Claes Andersson blir med denne forestillingen for første gang presentert på en norsk scene. Han er født i Finland i 1937 og er utdannet psykiater. Siden 1962 har han utgitt flere diktsamlinger og «Familien» er hans første dramatiske verk. Det ble skrevet i 1974 og er senere spilt på flere teatre i Finland og Sverige. Claes Andersson ble i fjor innstilt til Nordisk Råds litteraturpris.

premiere

Tidsskrift for DEN NATIONALE SCENE Nr. 7 — 1975.

Ansvarlig utgiver: Knut Thomassen. Redaksjon: Kirsten Broch, Liv Schøyen. Grafisk formgivning: J. Kippenbroeck. Trykk: A.s John Grieg, Bergen. Fotos: Trygve Schønfelder.